

Sygn. akt I C 113/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 27 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2013r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **A. K.**

pozwany **Towarzystwo (...) S.A. z/s w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej **Towarzystwa (...) S.A. z/s w W.** na rzecz powódki **A. K.** kwotę **5.500,00 (pięć tysięcy pięćset 03/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 05.11.2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.492,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Oleśnicy) kwotę 351,20zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Z./

1. kal. 21 dni.

27.11.2013r.

Sygn. akt I C 113/13

UZASADNIENIE

Powódka A. K. , reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew, w którym domagała się zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 5500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 05.11.2012r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz kosztami sądowymi.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka podała, iż w dniu 23 marca 2012r. we W. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której powódka doznała obrażeń ciała. Sprawca zdarzenia-kierujący pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...) T. K. posiadający ubezpieczenie OC, przyjął odpowiedzialność za powyższe zdarzenie. Powódka zgłosiła stronie pozwanej roszczenie tytułem zadośćuczynienia, w odpowiedzi strona pozwana przyznała poszkodowanej kwotę 2500 złotych. Powódka odwołała się od tej decyzji, jednakże w odpowiedzi pozwane towarzystwo nie zmieniło swojej stanowiska w zakresie wysokości dotychczas wypłaconej kwoty tytułem zadośćuczynienia. Zdaniem powódki wypłacona jej dotychczas suma nie spełnia kryteriów przewidzianych w art.445§1 k.c. Na skutek zdarzenia z dnia 23 marca 2012r. powódka doznała powierzchniowych urazów, urazu barku, urazu pleców oraz zwichnięcia, skręcenia i naderwania stawów i więzadeł na poziomie szyi. Doznane urazy skutkują ograniczeniem ruchomości i stanem po urazie kręgosłupa szyjnego. Powódka podała, iż po wypadku została przyjęta do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego

w Szpitalu Wojewódzkim we W., gdzie poddana została podstawowym badaniom koniecznym do zdiagnozowania jej stanu zdrowia. Wykonano wówczas RTG kręgosłupa szyjnego, które wykazało odprostowanie fizjologiczne lordozy szyjnej. Wykonano także RTG barku lewego oraz ramienia. Powódce zalecono przyjmowanie dużej ilości płynów oraz kurację farmakologiczną. Dalsze leczenie powódki kontynuowała w Centrum (...) u lekarza ortopedy oraz neurologa. Do chwili obecnej nie ustąpiły u powódki dolegliwości takie jak bóle szyji, zawroty głowy, drętwienie palców. W dalszym ciągu powódka korzysta z leczenia w poradniach specjalistycznych. Wypadek wywarł również negatywny w życiu codziennym powódki, zaburzając jego funkcjonowanie. W związku z ograniczeniem ruchomości powódka musiała zrezygnować ze swojej pasji, jaką jest żeglarstwo. Dolegliwości bólowe utrudniają jej również wykonywanie pracy zawodowej.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, iż przyznana kwota 2500 złotych tytułem zadośćuczynienia jest odpowiednia i adekwatna do okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a więc cierpienie fizycznych, psychicznych, rodzaju zastosowanego leczenia, długości leczenia wieku poszkodowanej oraz stopnia uszczerbku na zdrowiu. Strona pozwana podniosła, iż na skutek wypadku komunikacyjnego powódka doznała powierzchownych urazów. Nie stwierdzono zmian pourazowych w zakresie kręgosłupa ani barku, zdiagnozowano natomiast chorobę zwyrodnieniową oraz dyskopatię. Strona pozwana wskazała, iż powódka nie wymagała hospitalizacji, po opatrzeniu została wypisana do domu. Tym samym zdaniem strony pozwanej dotychczas wypłacona kwota tytułem zadośćuczynienia jest adekwatna do doznanej przez powódkę krzywdy. Strona pozwana z ostrożności procesowej zakwestionowała także początkową datę naliczania odsetek, wskazując, iż odsetki te winny być liczone od daty wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 marca 2012r. we W. kierujący samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) T. K. nie zachował należytej ostrożności i najechał na tył samochodu marki O. (...) o nr rej. (...). Kierującą pojazdem marki O. (...) była powódka A. K., która na skutek tegoż zdarzenia doznała urazu barku oraz urazu pleców, a także urazów powierzchownych ciała.

Właścicielem pojazdu marki M. (...) była B. K. posiadająca zawartą umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów ze stroną pozwaną- Towarzystwem (...) S.A.

Dowód: oświadczenie sprawcy wypadku w aktach szkodowych w załączeniu, polisa nr (...) w aktach szkodowych, zeznania powódki A. K. k-38.

Z miejsca wypadku powódka A. K. udała się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego Wojewódzkiego Szpitala (...) we W., gdzie rozpoznano u powódki powierzchowne urazy obejmujące inne kombinacje okolic ciała. W szpitalu wykonano RTG kości barku i ramienia oraz RTG kręgosłupa odcinka szyjnego. Powódka została wypisana w stanie ogólnym dobrym z zaleceniami spożywania większej ilości płynów i zażywania przepisanych leków.

Dowód: karta informacyjna ze Szpitalnego Oddziału Ratunkowego (...) we W. w aktach szkodowych w załączeniu, zeznania powódki A. K. k-38.

Powódka była konsultowana w Centrum (...) we W., gdzie w dniu 03.04.2012r, wykonano RTG łopatki. W wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono istniejący obraz struktur kostnych lewej łopatki RTG bez uchwytnych zmian pourazowych, widoczne zmiany wytwórcze-zwyrodnieniowe w obrębie kąta bocznego, a także entezopatię w przyleganiu do guzka większego kości ramiennej lewej. W w/w placówce powódka pozostawała pod stałą opieką lekarza ortopedy oraz lekarza neurologa. Po wizytach powódka była kierowana na zabiegi rehabilitacyjne-masaż i terapię laserową. Wizyty te były spowodowane między innymi uskarżaniem się przez poszkodowaną na bolesność łopatki lewej, drętwienie palców lewej ręki, bóle głowy.

Powódka była konsultowana także w (...) we W. , gdzie wykonano MR kręgosłupa szyjnego. Na podstawie przeprowadzonego w dniu 12 kwietnia 2012r. badania stwierdzono: kyfotyczne ustawienie osi kręgosłupa szyjnego na poziomie C5-C, pośrodkowo-lewoboczną przepuklinę tarczy międzykręgowej C5/6 uciskającą worek oponowy i modelującą przednią powierzchnię rdzenia kręgowego od strony lewej, pośrodkowo-prawoboczną przepuklinę tarczy międzykręgowej C6/7 uciskającą worek oponowy od strony prawej, prawy korzeń nerwu rdzeniowego i zwężająca prawy otwór m/k. Stwierdzono cechy zwyrodnienia tarcz m/k na poziomach dyskopatii. Poza tym kręgosłup szyjny i szyjny odcinek rdzenia kręgowego w badaniu Mr nie wykazywały zmian.

W dniu 23 marca 2012r. w (...) we W. wykonano powódce badanie RTG kręgosłupa szyjnego. W wyniku badania ustalono odprostowanie fizjologicznej lordozy szyjnej z cechami antefleksji , której szczyt przypada na C6, ponadto nie stwierdzono przemieszczenia kręgow, ani też złamań kręgosłupa w odcinku szyjnym.

Dowód: zaświadczenie z dnia 03 kwietnia 2012r. i z dnia 12 kwietnia 2012r., a także z dnia 23 marca 2012r. w aktach szkodowych w załączeniu, karty wizyt amulatoryjnych w aktach szkodowych w załączeniu, zeznania powódki A. K. k-38.

W dniu 28.06.2012r. powódka zgłosiła szkodę osobową stronie pozwanej i wezwała do zapłaty świadczenia pieniężnego tytułem zadośćuczynienia w kwocie 8000 złotych, wskazując, iż jest to suma wstępna, zaś ostateczna kwota miała być sprecyzowana w późniejszym czasie po uzyskaniu całości dokumentacji medycznej przez pokrzywdzoną.

W czasie postępowania likwidacyjnego biegły lekarz orzecznik ustalił 3% trwałe uszczerbek na zdrowiu powódki. W dniu 13 lipca 2012r. strona pozwana wydała decyzję przyznającą powódce kwotę 2500 złotych tytułem zadośćuczynienia.

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od 23.03.2012r. do 09.07.2012r.

Powódka poddała się rehabilitacji z udziałem lasera, terapii manualnej, kinesiotapingu. Celem terapii było zmniejszenie obrzęku, przywrócenie prawidłowego napięcia i elastyczności tkanek miękkich.

Dowód: orzeczenie z dnia 25.10.2012r. w aktach szkodowych w załączeniu, zaświadczenia o odbytej rehabilitacji w aktach szkodowych w załączeniu, decyzja z dnia 13.07.2012r. o przyznaniu powódce zadośćuczynienia w aktach szkodowych z załączeniem, częściowo zeznania powódki A. K. k-38.

Przed wypadkiem drogowym powódka uskarżała się na problemy z kręgosłupem, ale nie w odcinku szyjnym, związane to było z faktem, iż z racji wykonywanej pracy powódka dużo czasu spędza prowadząc samochód.

Obecnie powódka nadal odczuwa silne bóle barków i bóle głowy, nie jest w stanie zasnąć bez leków, na stałe zażywa na ból głowy lek divascan, w związku z bólem barków powódka jest zmuszona brać olfen lub mydocalm, jeśli zaś ból się nasila konieczne jest zażywanie ketonalu.

Powódka nadal dużo czasu spędza jeżdżąc samochodem, jest to związane z charakterem jej pracy. Powódka wykonuje zawód przedstawiciela handlowego. Z uwagi na utrzymujące się bóle głowy, barków, kręgosłupa powódka ograniczyła ilość spotkań z klientami do sześciu dziennie, wcześniej takich spotkań było osiem-dziewięć. Powódka zmuszona była także zmniejszyć czas dojazdu na spotkania z uwagi na fakt, iż nie jest w stanie w jednej pozycji nieprzerwanie prowadzić pojazdu przez półtorej godziny. Poszkodowana ma problemy z podnoszeniem cięższych przedmiotów, albowiem wypadają one z jej rąk. Może podnosić ciężkie przedmioty najwyżej do 3 kg. Musiała zrezygnować ze swojej pasji, jaką jest żeglarstwo, nie może tego sportu uprawiać intensywnie. Powódka zrezygnowała także z jazdy konnej.

Dowód: zeznania powódki A. K. k-38-39.

W toku postępowania opracowana została opinia przez biegłych lekarzy neurochirurga H. A. oraz chirurga ortopedę M. J. na okoliczność ustalenia czy u powódki nastąpił trwałe lub długotrwałe uszczerbek na zdrowiu, jakiego rodzaju

i w jakiej wysokości, czy zakres doznanych obrażeń ma wpływ na dalsze funkcjonowanie organizmu powódki, czy jest szansa na całkowity powrót powódki do zdrowia, jak długo powódka odczuwała (odczuwać będzie) skutki wypadku i w jakim stopniu rzutują one na aktywność życiową oraz ogólną sprawność organizmu , czy pierwotna struktura anatomiczna dotkniętych urazami narządów została trwale naruszona wskutek tych urazów, a także czy obrażenia jakich doznała powódka i ich następstwa wymagają oceny innych specjalistów i z zakresu jakiej specjalizacji.

W swojej opinii z dnia 24 lipca 2013r. biegli stwierdzili 5% uszczerbek na zdrowiu powódki, w tym 4% uszczerbek związany z pourazowym zespołem bólowym szyjnym ,z ograniczeniem ruchomości i rwą barkowo-ramieniową obustronną, obecnie bardziej prawostronną oraz 1% długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki będący wynikiem stanu po urazie barku i ramienia lewego, z zespołem bólowym i o niewielkim nasileniu.

Biegli podali, iż ustalając uszczerbek na zdrowiu wzięli pod uwagę bezpośrednio następstwa urazu i proces leczenia, przy uwzględnieniu istniejących w chwili urazu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa szyjnego. W aktualnej ocenie stanu badanego biegli stwierdzili , że wypadek , w którym uczestniczyła powódka do chwili obecnej skutkuje pobolewaniami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami w zakresie unerwienia przez nerw łokciowy ręki prawej. Dolegliwości te nasilają się przy zmianach pogody i zmuszają do przyjmowania leków przeciwbólowych. W przyszłości wskazane będzie leczenie usprawniające powódki.

Dowód: opinia biegłego H. A. oraz M. J. k-43.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie było, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody za skutki wypadku komunikacyjnego z dnia 23 marca 2012r., a podstawą jej odpowiedzialności jest art.436§1 k.c. Powódka A. K. domagała się zapłaty przez stronę pozwaną na jej rzecz dalszego zadośćuczynienia w myśl art.445 k.c.

W orzecznictwie ugruntował się aprobowany w piśmiennictwie pogląd, opowiadający się za kompensacyjnym charakterem przewidzianego w art.445§1 k.c. zadośćuczynienia pieniężnego, tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 czerwca 1968r. , I PR 175/68, OSNCP 1969, nr 2, poz. 37 oraz uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 08 grudnia 1973r. , III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145). Ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze zarówno rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia. W zakres pojęcia szkody niemajątkowej wchodzi ponadto doznawane przez poszkodowanego cierpienia psychiczne, związane z doznany bólem, zszpeceniem, niemożnością uprawiania określonej działalności, wyłączeniem z normalnego życia. Niewymierny w pełni charakter tych okoliczności sprawia, że Sąd przy ustalaniu rozmiaru krzywdy i tym samym wysokości zadośćuczynienia ma pewną swobodę. Nie można przy tym posługiwać się szablonami, lecz należy uwzględniać wszystkie okoliczności danej sprawy, nie wyłączając takich czynników jak wiek poszkodowanego, tryb jego dotychczasowego życia, udaremnione przez wypadek plany na przyszłość sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, utrata możliwości awansu zawodowego, korzystanie z rozrywek, czy poczucie bezradności. Wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia”, w tym znaczeniu, że powinna być-przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego-utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadającym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., III CKN 427/00). Ponadto w orzecznictwie wskazuje się, że zadośćuczynienia nie należy traktować na zasadzie ekwiwalentności, którą charakteryzuje wynagrodzenie szkody majątkowej. Odpowiedniość kwoty zadośćuczynienia ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, a jednocześnie nie być źródłem wzbogacenia (wyrok SN z dnia 09 lutego 2000 r., III CKN 582/98).

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym dokumentacja medyczna, a w szczególności opinia biegłych sądowych z zakresu neurochirurgii, chirurgii- ortopedii, jak i też zeznania samej powódki A. K. pozwalały na uznanie, że rozmiar cierpień powódki w następstwie zdarzenia z dnia 23 marca 2012 r. nie został w całości uwzględniony przez stronę pozwaną i nie odpowiada dotychczas wypłaconej kwocie 2500 złotych.

Opracowana w sprawie opinia przez biegłych lekarzy sądowych H. A. oraz M. J. jednoznacznie pozwoliła na ustalenie związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy wypadkiem komunikacyjnym, jakiemu uległa powódka i doznanymi w jego wyniku urazami fizycznymi. Biegli po analizie dokumentacji medycznej zawartej w aktach sprawy, dokumentacji przedstawionej przez powódkę, wywiadu chorobowego i badania powódki uznali 5% uszczerbek na zdrowiu poszkodowanej. Ponadto biegli wyraźnie zaznaczyli w swojej opinii, że powódka będzie w przyszłości wymagała leczenia usprawniającego, co oznacza, iż nie powróciła ona do pełnej sprawności fizycznej sprzed wypadku drogowego.

Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż skutkiem zdarzenia z dnia 23 marca 2012r. były cierpienia fizyczne poszkodowanej. Jak wynika bowiem z zeznań powódki A. K. przed wypadkiem komunikacyjnym była osobą zdrową, uprawiającą sporty, aktywną zawodowo. Po zdarzeniu powódka nie jest w stanie jeździć konno, uprawiać żeglarstwa w stopniu intensywnym. Do chwili obecnej zażywa różnego rodzaju leki przeciwbólowe w zależności od intensyfikacji bólu, czasami bez nich nie jest w stanie zasnąć. Nie może też dzwigać przedmiotów powyżej trzech kilogramów.

Wypadek odbił się również negatywnie na życiu zawodowym powódki. Pokrzywdzona nadal pracuje w zawodzie przedstawiciela handlowego, która to praca wymaga od powódki częstych i niewątpliwie wyczerpujących wyjazdów. Powódka zeznała, iż z uwagi na dolegliwości ze strony kręgosłupa nie jest w stanie pracować z taką intensywnością jak przed wypadkiem, musiała ograniczyć ilość spotkań z klientami, także trasy dojazdu na spotkania zostały skrócone, albowiem pokrzywdzona nie jest w stanie w jednej pozycji przebywać w pojeździe nieprzerwanie przez półtorej godziny.

Reasumując stwierdzić należy, że wskutek wypadku powódka utraciła dobre zdrowie, doznała ograniczenia możliwości prowadzenia aktywnego trybu życia, a skutki wypadki odczuwa do dnia dzisiejszego.

W przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę orzeczone przez biegłych sądowych łącznie 5% uszczerbek na zdrowiu powódki, uprzedni stan zdrowia oraz wiek poszkodowanej wskazywały na konieczność orzeczenia dodatkowej kwoty tytułem zadośćuczynienia -5500 złotych.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art.98 k.p.c. (koszty powódki: 17 zł, 275 zł, 1000 zł, 1200 zł, łącznie 2492 złotych). Na stronie pozwanej, jako przegrywającej ciąży obowiązek uiszczenia pozostałej kwoty tytułem wynagrodzenia należnego biegłym za sporządzoną w sprawie opinię –art.113 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.